

1. De spiegel

Een spiegel is niets verhullend en spreekt altijd de waarheid. Hij geeft een eerlijk, waarheidsgetrouw beeld en maakt elk detail zichtbaar. Zelfs de kleinste oneffenheden komen openbaar. Sommigen haten hun spiegelbeeld. Ze hebben een hekel aan zichzelf als ze in de spiegel kijken. De een tobt met zijn haar dat niet wil, de ander met haar puistjes. De spiegel herinnert je niet alleen aan je eigen uiterlijk, maar onwillekeurig vergelijk je jezelf met anderen. Het kan telkens een heel pijnlijke ervaring zijn als je moet constateren dat de ander er beter uitziet. Maar laat het nooit een reden zijn om je minder te voelen. Weet dat God je hart aanziet en gelukkig niet op je uiterlijk afgaat. Maar misschien ben je er in je leven juist achter gekomen dat het er vanbinnen nog veel erger uitziet dan het aan de buitenkant lijkt.

Herinnerd worden aan de binnenkant, die plek waar al je zonden en ongerechtigheden huizen, is vooral ook leerzaam voor mensen die veel te veel aandacht aan hun uiterlijk besteden en door hun goede voorkomen en aardige verschijning zich de meerdere wanen van anderen die wat minder bedeed zijn met uiterlijk schoon. Wat kunnen sommigen arrogant en verwaand doen of kijken. Nee, dat heeft niets met een Bijbelse levensstijl te maken. De Bijbel leert ons leven in ootmoed, in matigheid en soberheid. Soberheid heeft trouwens niets te maken met somberheid. Sober is vol-

gens het woordenboek: matig, bescheiden, eenvoudig, zonder overdaad. Je merkt dat we daar ook als Bijbelgetrouwe christenen vaak heel ver vandaan leven. Ik moest denken aan een oud-catechisant en zijn ervaring met de spiegel. Het was een echte knul die hield van sleutelen en prutsen aan motoren van auto's en brommers. De snelheid van een brommer proberen op te voeren, was een geliefde bezigheid. De ene keer wat rommelen met de sproeier, de andere keer wat veranderen aan de uitlaat. Vaak werden de uitlaten ook ontkoold. De vuile, zwarte aanslag moest eruit. Dat ging het best door de uitlaat aan de binnenkant met benzine te overgieten en daarna aan te steken. Dat ging altijd goed, behalve deze éne keer! Er ontstond een steekvlam waardoor ook zijn kleren vlamvatten. Het dichtstbijzijnde water was een siervijver. Onmiddellijk werd hij daarin geduwd. Met brandwonden aan gezicht en lichaam werd hij met spoed naar het ziekenhuis gebracht. Je begrijpt dat hij veel pijn had. De eerste dagen lag hij op bed. Maar op een gegeven moment moest hij voor nader onderzoek naar een andere afdeling gebracht worden. Hij werd in de rolstoel gezet en zo de lift in gereden. Je kent ze wel, de liften in een ziekenhuis, grote schuifdeuren, gladde wanden met aan beide zijden een leuning. En ... aan de achterkant een spiegel, zo groot als de hele achterwand. Hier vond de confrontatie plaats met zichzelf. Voor het eerst na het ongeval zag hij zichzelf in de spiegel. Niet alle brandwonden waren met verband afgedekt. Hij schrok enorm van zijn gezicht. Hij wist niet dat het zo erg was. Dat hij zó gehavend en getekend was.

De confrontatie met zichzelf viel niet mee. Zeg maar gerust: het viel knap tegen. Teleurstelling en een gevoel van ontredding grepen hem aan. Zoiets moet verwerkt worden. En dat kost tijd. Het was immers een hele ontdekking.

Je begrijpt dat deze gebeurtenis voor mij de aanleiding vormde om, toen hij het mij vertelde, met hem te spreken over de verschillende betekenissen van het woord 'ontdekking'. Ik probeerde hem uit te leggen dat het Woord en de wet van God volgens Calvijn ook de functie heeft van een spiegel. Een spiegel, die ons duidelijk laat zien wie we zijn en hoe we als wetsovertreder en verbondsbreker staan voor God.

Weet je, die ontdekking is zo nodig. Door het ontdekkend werk van de Heilige Geest in het hart van een zondaar komt hij erachter wie hij werkelijk is voor God. Zoals de spiegel me alles eerlijk laat zien met betrekking tot mijn buitenkant, laat de Heilige Geest zien wie ik ben vanbinnen. Mismaakt en walgelijk vanwege de zonde. Ontdekking leert mij mijn arme zondaarsbestaan kennen. Het leert me hoe diep ik gevallen ben, toen ik met en in Adam zondigde en zodoende zondaar voor God werd. Het doet je gevoelen dat het drievoudig oordeel des doods op je rust en dat je jezelf niet van de zonde en de schuld der zonde kan verlossen. Ontdekking is nodig om bedekking te leren zoeken. Ontdekking stelt je schuldig en leert je dat je verdoemelijk bent voor God. Het doet het gebed opstijgen tot God om als een verloren zondaar om Christus' wil vergeving en verzoening te mogen ontvangen. Om uit genade bedekt en bekleed te mo-

gen worden met de klederen des heils, ja, bedekt te
mogen worden met het bloed en de gerechtigheid van
Christus.

Wat is de spiegel der wet toch noodzakelijk!